

Kontakty z Mediami i
Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 163/18

Luksemburg, 25 października 2018 r.

Postanowienie prezesa Sądu w sprawach T-419/18 R, Crédit agricole
i Crédit agricole Corporate and Investment Bank / Komisja oraz T-420/18 R
JPMorgan Chase i in. / Komisja

**Prezes Sądu odrzucił wniesione przez Crédit agricole i JPMorgan Chase żądanie
zapobieżenia publikacji wydanej przez Komisję decyzji w przedmiocie kartelu
dotyczącego stopy EURIBOR**

*Zdaniem banków należało utajnić cały opis zachowania mającego znamiona naruszenia, a wręcz –
Komisja powinna wstrzymać się z jakąkolwiek publikacją tej decyzji*

Komisja Europejska w nieopublikowanej do dziś decyzji z dnia 7 grudnia 2016 r.¹ nałożyła na Crédit agricole, JPMorgan Chase i jeszcze jeden bank grzywny na kwotę 485 mln EUR za ich uczestnictwo w kartelu dotyczącym instrumentów pochodnych stopy procentowej dla euro (EURIBOR). Zdaniem Komisji banki te zawarły z naruszeniem unijnych przepisów antykonkurencyjnych znowę w przedmiocie elementów służących do ustalania cen tych instrumentów pochodnych i wymieniały między sobą szczególnie chronione informacje.

Crédit agricole i JPMorgan Chase zakwestionowały tę decyzję przed Sądem Unii Europejskiej, a wszczęte przez nie sprawy (T-113/17 i T-106/17) są w toku.

Równocześnie Crédit agricole i JPMorgan Chase wdały się z Komisją w dotyczącą publikacji tej decyzji dyskusję odnoszącą się do określenia poufnych informacji, które nie powinny się znaleźć w publikowanej decyzji.

Bank Crédit agricole twierdził w szczególności, że Komisja powinna utajnić cały opis mającego znamiona naruszenia zachowania aż do momentu wydania przez Sąd Unii rozstrzygnięcia w przedmiocie wniesionej przezeń w sprawie T-113/17 skargi. JPMorgan Chase twierdził natomiast, że Komisja powinna wstrzymać się z jakąkolwiek publikacją tej decyzji aż do momentu wydania przez Sąd Unii rozstrzygnięcia w przedmiocie wniesionej przezeń w sprawie T-106/17 skargi.

Komisja w decyzjach z dnia 27 kwietnia 2018 r.² oddaliła te wnioski o zachowanie poufności.

Crédit agricole i JPMorgan wnieśli do Sądu skargi o stwierdzenie nieważności tych decyzji (sprawy T-419/18 i T-420/18), kierując jednocześnie wnioski w przedmiocie środka tymczasowego polegającego na zawieszeniu ich wykonania oraz, w istocie, o zapobieżenie publikacji decyzji Komisji stwierdzającej istnienie kartelu aż do momentu zakończenia postępowania w sprawie skargi o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

W wydanych dziś postanowieniach prezes Sądu odrzucił te wnioski w przedmiocie środka tymczasowego.

Przypomniał on najpierw, że środki tymczasowe można zarządzić tylko wówczas, gdy podnoszone przez wnioskodawców argumenty można uznać za niepozbawione poważnych podstaw.

¹ Decyzja Komisji C(2016) 8530 final z dnia 7 grudnia 2016 r. dotycząca postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym [sprawa AT.39914 – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro (Euro Interest Rate Derivatives – EIRD)].

² Decyzja Komisji C(2018) 2743 z dnia 27 kwietnia 2018 r. w przedmiocie zastrzeżeń odnośnie ujawnienia informacji poprzez ich publikację oraz decyzja Komisji C(2018) 2745 final z dnia 27 kwietnia 2018 r. w przedmiocie zastrzeżeń odnośnie ujawnienia informacji poprzez ich publikację.

W dziedzinie tymczasowej ochrony informacji poufnych nie wystarczy samo twierdzenie, że dane informacje mają poufny charakter. Należy bowiem wykazać to, czy można twierdzić, że informacje te mają rzeczywiście taki charakter.

Prezes Sądu stwierdził następnie, że w przypadku przedsiębiorstwa, na które Komisja nałożyła grzywnę za naruszenie prawa konkurencji, jego interes polegający na tym, aby nie ujawniono opinii publicznej szczegółów zarzucanego mu zachowania o znamionach naruszenia, nie zasługuje na żadną szczególną ochronę, biorąc pod uwagę interes publiczny w jak najdalej idącym zapoznaniu się z powodami podejmowania przez Komisję jej działań. Ponadto należy dążyć do zapewnienia równowagi pomiędzy koniecznością opublikowania decyzji stwierdzającej naruszenie w celu dostarczenia poszkodowanym przez nie podstaw do uzyskania odszkodowania, a koniecznością ochrony tajemnicy zawodowej czy handlowej.

Prezes Sądu podkreślił, że podniesiony przez wnioskodawców argument, zgodnie z którym zasada domniemania niewinności stoi na przeszkodzie publikacji decyzji stwierdzającej naruszenie w jakiegokolwiek postaci czy też wymaga utajnienia całokształtu opisu mającego znamiona naruszenia zachowania, nie może zostać *prima facie* uznany za trafny. Przypomniał on bowiem, że akty instytucji Unii są objęte domniemaniem zgodności z prawem i, o ile nie zostały cofnięte czy też nie uchylono ich bądź nie stwierdzono ich nieważności, wywierają one skutki prawne.

Prezes Sądu doszedł więc do wniosku, że **wniesione przez banki żądania w przedmiocie zachowania poufności są *prima facie* bezzasadne i, co za tym idzie, odrzucił wnioski w przedmiocie środka tymczasowego.**

UWAGA: Sąd wyda wyrok co do istoty sprawy w terminie późniejszym. Postanowienie w przedmiocie środków tymczasowych nie przesądza kwestii powództwa głównego. Odwołanie od orzeczenia Prezesa Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Prezesa Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

Pełny tekst postanowień ([T-419/18 R](#) i [T-420/18 R](#)) jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793